

РЕШЕНИЕ

№ 3794

гр. София, 08.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 09.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **368** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на В. К. В. против Заповед № 6546/06.12.2022г. - 22-4332-006408, издадена от М. Ж., мл.автоконтрольор в I-ва група, 1-ви сектор в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, с която, на основание чл. 171, т. 2а, б. “б” от Закона за движение по пътищата, на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на МПС с табели с регистрационен номер ТХ 18 81 ХН, като е отнето свидетелството за регистрация на МПС част II и регистрационните табели.

В жалбата се сочи, че оспорената заповед е незаконосъобразна и противоречаща на материалния и процесуалния закон, поради което се иска отмяната ѝ. Навеждат се доводи, че при извършената проверка не е бил изяснен въпросът със собствеността върху автомобила и се сочи, че автомобилът е съпругеска имуществена общност. Соочи, че прекратяването на регистрацията на автомобила ограничава и правото на собственост на съпругата му за период от 6 месеца, което счита за неправилно и незаконосъобразно. Алтернативно моли за намаляване на срока на наложената ПАМ, като твърди, че не е успял да даде кръвна проба предвид засиления трафик. Моли за отмяна на процесната заповед.

Ответната страна М. Ж., мл.автоконтрольор в I-ва група, 1-ви сектор в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, чрез процесуалния си

представител - юриконсулт И., оспорва жалбата. В позиция по същество и в представени писмени бележки, счита, че ПАМ е законосъобразно наложена. Претендира присъждане на юриконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатски хонорар.

След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, и като извърши служебна проверка за законосъобразност по реда чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

С оспорената Заповед № 6546/06.12.2022г. - 22-4332-006408, издадена от М. Ж., мл.автоконтрольор в I-ва група, I-ви сектор в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, на основание чл. 171, т. 2а, б.“б“ от Закона за движение по пътищата, на жалбоподателя В. В. на основание чл. 171, т. 2а, б.“б“ от ЗДвП е наложена следната принудителна административна мярка: прекратяване на регистрацията на МПС с табели с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 /шест/ месеца, като са отнети регистрационните табели и свидетелството за регистрация на МПС част II №[ЕИК].

Като фактическо основание за издаване на заповедта е посочено обстоятелството, че е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) сер. ГА № 801928 от 06.12.2022г. от А. И. Й., на длъжност мл. Автоконтрольор при СДВР, отдел Пътна полиция.

Приложен е АУАН, в който е посочено, че на 06.12.2022г. в 16.00ч. в [населено място] по бул. Б. шосе, с посока на движение от [улица]към Околовръстен път, В. К. В., управлява личния си автомобил Пежо 301 с рег. [рег.номер на МПС] и при извършена проверка на 200 метра преди ул.Околовръстен път, водача е поканен да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с номер 0214, проба 06938, който отчетел положителен резултат за употреба на алкохол 0,70% алкохол в издишания въздух. Посочено е, че на водача е издаден талон за медицинско изследване № 113465 до УМБАЛ „Св. А.“, връчен на В. в 16.30 часа /л.39/, видно от собственоръчно поставения подпис. В талона е указано на водача, че следва да се яви в медицинското заведение до 45 мин от връчване на талона.

По делото са представени Договор за покупко-продажба на МПС /- лек автомобил марка Пежо модел 301, с рег. [рег.номер на МПС], по отношение на който автомобил е прекратена регистрацията с оспорената принудителна административна мярка, от който е видно, че жалбоподателят е закупил 5/6 идеални части от автомобила на 06.12.2019г. Представено е удостоверение № ДГ 000467 на [община] - град, за сключен граждански брак между жалбоподателя и А. Д. Д. на 21.10.2000г..

Приложен е и АУАН ГА № 801928 от 06.12.2022г., протокол за медицинско изследване /л.13/, в който е посочено, че по данни на пациента, съобщени на медицинското лице, същият е употребил –вид алкохолна напитка-бира, 500 мл около 15.00 ч., на 06.12.2022г., както и че не е употребил лекарствени продукти през последните 24 часа. В протокола е посочено, че медицинското изследване не се е извършило, т.к. пациентът е закъснял с 45 минути от определеното време за вземане на кръвна проба за изследване на съдържание на алкохол в нея.

Като доказателства по делото е представена заповед № 81213-1524 от 09.12.2016 г. /л. 19/ на министъра на вътрешните работи, издадена на основание чл. 165 от ЗДвП и чл. 33, т. 9 от ЗМВР, с която е определил контролът по ЗДвП да се осъществява от Главна дирекция „Национална полиция“; Главна дирекция „Гранична полиция“ – в района на

аерогарите и ОД на МВР и СДВР. Във връзка горната заповед, по делото е представена и заповед № 513з-1618 от 26.02.2018 г. /л. 20/, с която директорът на СДВР е оправомощил лицата, компетентни да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, т. 4, т. 5, буква „а“ и т. 6 от ЗДвП, като това са държавни служители от отдел „Пътна полиция“ при СДВР-полицейски органи по чл. 142, ал.1, т.1 от ЗМВР, както и Заповед № 513з-489/20.01.2016г., относно преназначаване на мл.инспектор М. Ж. на длъжност младши автоконтрольор в 01 група Пътен контрол към ОПП СДВР. Като доказателства по делото е представена и процесната ЗППАМ; Справка картон на водача /л.16/, Наказателно постановление № 22-4332-026209/14.12.2022г.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок от лице, което има правен интерес. Разгледана по същество е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена в изискуемата по аргумент от чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, писмена форма и съдържа мотивите на издателя и за прилагането на принудителната административна мярка. Изискването на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, във вр. с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за мотивираност е изпълнено, когато са посочени фактическите основания за издаването на административния акт и правната норма, която предвижда последиците от настъпването им. В конкретния случай подробно, ясно и конкретно са изложени обстоятелствата, които са послужили за основание на административния орган да приложи разпоредбата на чл. 171, т. 2А, б. "б" от ЗДвП. Те са достатъчни, за да може да се осъществи съдебен контрол за законосъобразност на административния акт и същевременно неговият адресат да разбере причините, поради които е издаден и свързаните с тях правни последици.

Срокът на принудителната административна мярка е определен конкретно от административния орган и е в предвидения от закона минимум от шест месеца.

Настоящият състав намира, че от събраните по делото писмени доказателства, не се установява в хода на административното производство да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, представляващи отменително основание по чл. 146, т. 3 от АПК.

Съдът намира за недоказани доводите в жалбата, че автомобила, по отношение на който е прекратена регистрацията с оспорената заповед, е съпружеска имуществена общност и с прилагането на мярката се нарушава имуществената сфера на съпругата на жалбоподателя. Видно от договора за покупко-продажба на МПС - същото е закупено преди брака и поради това не може да бъде съпружеска имуществена общност. Автомобилът, съобразно представеното писмено доказателство е съсобствен, но с други лица, различни от съпругата на жалбоподателя.

Нормата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП предвижда, че принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Със заповед № 8121з-1524/09.12.2016 г. /л. 19/ подписана за Министъра на вътрешните работи от зам.винистър Ф. Г., надлежно оправомощен (л.20), са определени да осъществяват контрол по Закона за движение по пътищата ГД „Национална полиция“, ГД „Гранична полиция“ – в районите на аерогарите и Областните дирекции на МВР и СДВР. Със Заповед № 513з-1618/26.02.2018 г. (л.21) Директорът на СДВР е определил

да прилагат с мотивирана заповед налагането на ПАМ по чл. 171, т. 2а ЗДвП служители от Отдел „Пътна полиция“ при СДВР – полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР. И. В. Й. заема длъжността полицейски инспектор III степен в 01 група „Административно-наказателна дейност“ в 03 сектор „Административно обслужване“ към отдел „Пътна полиция“ при СДВР. Предвид изложеното, съдът намира, че процесната заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите материална и териториална компетентност.

Оспорената заповед, съдът намира за материално законосъобразна.

Съгласно чл. 171 т.2а б. „б“ от ЗДвП – за осигуряване безопасността на движението по пътищата и преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на моторно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство, с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози - за срок от 6 месеца до една година. В случая, при проверката на 06.12.2022г., жалбоподателят е изпробван за употреба на алкохол с техническо средство което точела концентрация на алкохол в издишания въздух 0,70 на хиляда. Разпоредбата на чл. 171, т. 2а от ЗДвП съдържа основания за прилагането на ПАМ, които са алтернативно и кумулативно дадени, но макар в оспорената пред настоящата съдебна инстанция заповед като от установените фактически основания е видно, че е налице едно от основанията по тази норма за прилагане на ПАМ, а именно управление на собствено МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда. В конкретния случай се установява, че В. не е изпълнил и даденото му предписание за медицинско изследване, т.к. е закъснял с 45 мин. от определеното в талон за изследване № 113465 време за извършване на кръвна проба за съдържание на алкохол в нея. За причините, посочени в жалбата, за неявяването на жалбоподателя за медицинско изследване в срока, посочен в талон за медицинско изследване, а именно - наличието на засилен трафик по това време на денонощието в пътния участък и времето за придвижване с такси до здравното заведение, в производството не бяха представени доказателства, поради което съдът ги приема за недоказани.

Обстоятелството, че жалбоподателят е съсобственик на автомобила, регистрационните табели на който са тонети с оспорената Заповед за прилагане на ПАМ, не е пречка за налагането на принудителната административна мярка. Законодателят не е изключил приложението на мярката в случаите на съсобственост на МПС. Правният ефект от налагане на ПАМ за съсобственика на МПС, който не е неин адресат, е опосреден и предизвикан от поведението на другия съсобственик, несъобразено със задължението му да не препятства упражняването на правата върху общата вещ от останалите собственици, т.е. каквито и неблагоприятни последици да настъпят за другите съсобственици, то те се уреждат на плоскостта на гражданските правоотношения. Предвидената мярка е израз на държавната политика за

ограничаване и преустановяване управлението на МПС след употреба на алкохол и/или без СУМПС, което е и обществено значима цел, с оглед значителния брой жертви и пострадали при пътнотранспортни произшествия, като постигането на тази цел и обществения интерес, който се защитава посредством налагането на мярката, надхвърля по значимост частните интереси на съсобственика на МПС.

С оглед изхода на делото на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение. При прилагането на чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 25 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът определя като съответстващо на фактическата и правната сложност на делото възнаграждение за юрисконсулт в размер на 100 лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, трето отделение, 6б състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. К. В. против Заповед № 6546/06.12.2022г. - 22-4332-006408, издадена от М. Ж., мл.автоконтрольор в I-ва група, 1-ви сектор в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, с която, на основание чл. 171, т. 2а, б.“б“ от Закона за движение по пътищата, на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на МПС с табели с регистрационен номер ТХ 18 81 ХН, като е отнето свидетелството за регистрация на МПС част II и регистрационните табели.

ОСЪЖДА В. К. В., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 /сто/ лева.

Решението не подлежи на обжалване, съгласно чл. 172, ал. 5 ЗДвП.

СЪДИЯ: